

תָּא חַזִי, הָאִי קִיץ כָּל בְּשָׂר, כָּל רְעוּתֵיהָ לָאוּ אִיהוּ
 אֶלְא בְּבִשְׂרָא תְדִיר וּבְגִין כְּדִ תְּקוּנָא דְּבִשְׂרָא
 תְדִיר לְגִבְיָה וְעַל דָּא אֶקְרִי קִיץ כָּל בְּשָׂר. וְכַד אִיהוּ
 שְׁלִיט, שְׁלִיט עַל גּוּפָא וְלֹא עַל נִשְׁמָתָא. נִשְׁמָתָא
 סְלִקָא לְאַתְרָא וּבִשְׂרָא אֲתִיב לְאַתְרָא דָּא. כְּגוּוּנָא
 דָּא בְּקִרְבָּנָא דְרְעוּתָא סְלִקָא לְאַתְרָא חַד, וּבִשְׂרָא
 לְאַתְרָא חַד.

וּכְר נִשְׁ דְּאִיהוּ זַכָּא אִיהוּ קִרְבָּנָא מִמֶּשׁ לְכַפָּרָה.
 וְאַחֲרָא דְלָאוּ אִיהוּ זַכָּא, לָאוּ אִיהוּ קִרְבָּנָא
 בְּגִין דְּבִיָּה מוּמָא דְכְּתִיב, (ויקרא כב) כִּי לֹא לְרָצוֹן וְגו'.
 וְעַל דָּא צְדִיקָא כַּפָּרָה אֲנִינִי דְעֵלְמָא וְקִרְבָּנָא אֲנִינִי
 בְּעֵלְמָא (עד כאן):

תָּא חַזִי, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנִחַ קִיץ כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי.
 לְמִיטַל רְשׁוֹ לְאַחֲשָׁבָא אֲפִיָּהוּ (דף טו ע"ב) דְּבִנֵי

לשון הקודש

וְהָאִישׁ שְׁהוּא צְדִיק, הוּא קִרְבָּן מִמֶּשׁ
 לְכַפָּרָה, וְאַחַר שְׂאִינֵי צְדִיק אִינֵי קִרְבָּן,
 מִשׁוּם שְׂאִישׁ בּוֹ מוּם, שְׁכַתוּב (ויקרא כב) כִּי
 לֹא לְרָצוֹן וְגו'. וְעַל זֶה הַצְּדִיקִים הֵם
 כַּפָּרַת הָעוֹלָם וְהֵם קִרְבָּן בְּעוֹלָם.

בָּא רָאָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנִחַ קִיץ כָּל
 בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי. לְפַל רְשׁוֹת לְהַחֲשִׁיךְ פְּנֵי
 בְּנֵי הָעוֹלָם. וְלִכְּנֵן הַנְּנִי מִשְׁחִיתֵם אֵת

בָּא רָאָה, קִיץ כָּל בְּשָׂר הוּא, כָּל רְצוּנוֹ
 אִינֵי אֶלְא בְּבִשְׂרָא תְמִיד, וְלִכְּנֵן תְּקוּנֵי
 הַבְּשָׂר תְּמִיד אֵלִיו, וְלִכְּנֵן נִקְרָא קִיץ כָּל
 בְּשָׂר. וּבִשְׂרָא שׁוֹלֵט, שׁוֹלֵט עַל הַגּוּף
 וְלֹא עַל הַנִּשְׁמָה. הַנִּשְׁמָה עוֹלָה לְמִקּוּמָה,
 וְהַבְּשָׂר נִתֵּן לְמִקּוּם הַזֶּה. כְּמוֹ זֶה בְּקִרְבָּן,
 שְׁהָרָצוֹן עוֹלָה לְמִקּוּם אַחֵר, וְהַבְּשָׂר
 לְמִקּוּם אַחֵר.

עֲלֵמָא. וּבְנֵי כֶךְ הִנְנִי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ. (וְעַל דָּא
 עֲשֵׂה לָךְ תַּבַּת עֲצֵי גּוֹפֵר בְּגִין לְאַשְׁתַּזְכָּא בָּהּ וְלֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה עֲלֵךְ. רַבִּי חֵינּוּ וְרַבִּי יוֹסִי
 הָיוּ אֲזוּלֵי בְּאַרְחָא אָמַר חַד) **כְּתִיב וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוְּהוּ ה'.**
 השלמה מההשמטות (סימן יא)

צִוְּהָ ה'. אָמַר רַבִּי יוֹסִי זַכַּיִן אֵינּוּ יִשְׂרָאֵל
דְּאֵתִיחִיב לְהוֹן אֲוִרִיתָא קַדִּישָׁא וְאֵינּוּ
מִשְׁתַּדְּלֵי בָּהּ יִמָּא וְלִילֵי. תָּא חֲזִי דְהָא מִשְׁמַע
דְּאֲלוּלֵי דְאַשְׁתַּבַּח נֹחַ עִם תִּיבוֹתָא בְּאַתְחַבְּרוּתָא
בְּחָדָא לֹא אֲשַׁתְּזִיב (וּבְגִין כֶּךְ) אֲסֵתִים מִן עֵינָא בְּגוֹ
תִּיבוֹתָא. קָמוּ וְאֲזוּלוּ. אָמַר הֵהוּא יוֹדָאי כְּתִיב עֲשֵׂה
לָךְ תִּיבַת עֲצֵי גּוֹפֵר, לָךְ לְגַרְמָךְ בְּגִין לְאַתְחַבְּרָא
בְּהַדָּה וְלְאַשְׁתַּזְכָּא בָּהּ מָה כְּתִיב וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר
צִוְּהוּ וְגו'. (עד כאן מההשמטות)

תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְגו'. וְכִי
אֲמַאי אָתָּא חוֹשְׁבָנָא דָּא לְמַמְנֵי. אָלֵא אֵילוּ לֹא

לשון הקודש

הַתְּבָה בְּהַתְּחַבְּרוּת כְּאַחַד, לֹא הָיָה נֶצֶל,
 וְנִלְכַן וְנִסְתַּר מִן הָעֵינִן בְּתוֹךְ הַתְּבָה. קָמוּ
 וְהִלְכוּ. אָמַר אוֹתוֹ יְהוּדִי, כְּתוּב עֲשֵׂה לָךְ
 תַּבַּת עֲצֵי גּוֹפֵר, לָךְ וְלַעֲמֻקָּה, כְּדִי
 לְהַתְּחַבֵּר עִמָּה וְלְהִנְצֵל בָּהּ. מָה כְּתוּב?
 וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוְּהוּ וְגוֹמַר. (ע"כ)

מההשמטות.

בַּא רָאָה מָה כְּתוּב, וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה וְגו'. וְכִי לְמָה בַּא הַחֲשׁוֹבֵן הָיָה

הָאָרֶץ. וְעַל זֶה עֲשֵׂה לָךְ תַּבַּת עֲצֵי גּוֹפֵר, כְּדִי
 לְהִנְצֵל בָּהּ וְלֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָא עֲלֵיךְ. רַבִּי חֵינּוּ וְרַבִּי
 יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדַרְךָ אָמַר אַחַד. כְּתוּב וַיַּעַשׂ
 נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוְּהוּ ה'.

השלמה מההשמטות (סימן יא)

צִוְּהָ ה'. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרֵי יִשְׂרָאֵל
 שְׁנַתְּנָה לָהֶם תּוֹרָה קְדוּשָׁה וְהֵם
 מִשְׁתַּדְּלִים בָּהּ יָמִים וְלֵילוֹת. בַּא רָאָה,
 שְׁהָרֵי מִשְׁמַע שְׁלוּלָא שְׁנַמְצָא נֹחַ עִם

הָיָה נֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לֹא יִיעוֹל לְתִיבוֹתָא וְלֹא יִתְחַבֵּר בְּהַדְרָה. בֵּינוֹן דְּאַשְׁתָּלִים בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כְּדִין אֶתְחַבֵּר בְּהַדְרָה.

וְעַל דָּא מִן יוֹמָא דְאַשְׁתָּלִים חוֹבִייהוּ דְבָנֵי עֲלָמָא אוֹרִיךְ לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד דְאַשְׁתָּלִים נֹחַ בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְאַשְׁתָּלִים דְרַגְיָה בְּדָקָא יֵאוֹת וְהָיָה צְדִיק שְׁלִים. וְכְדִין עָאל לְתִיבוֹתָא. וְכֹלָא כְּגוֹנָא דְלַעִילָא:

וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כְּמָה דְאַמְרֵן. וּבְגֵינֵי כָךְ לֹא אֶתְמַר כְּבֵן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. (ד"א ל"ג לְקַבִּיל שִׁית סְטָרִין דְעֲלָמָא). תּוֹ פְתַח וְאָמַר וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם. מָאֵי טַעְמָא הִנְנִי בֵּינוֹן דְאַמַר וְאֲנִי. אֶלָּא אֲנִי אֲנֹכִי (נ"א הִנְנִי) כֹּלָא מְלָה חֲדָא הוּא.

תָּא תְּזִי, בְּכֹל אֶתֶר אֲנִי אֶתְעַבֵּיד גּוֹפָא לְנִשְׁמַתָּא

לשון הקודש

לתבנה. והכל כמו שלמעלה. וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, כְּמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ. וְלִכְּן לֹא נֶאמַר כְּבֵן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְד"א כְּנִגְדַּ שֵׁשֶׁת צְדִיקֵי הָעוֹלָם. עוֹד פְּתַח וְאָמַר, וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם. מָה הַטַּעַם הִנְנִי בֵּינוֹן שְׁאַמַר וְאֲנִי? אֶלָּא אֲנִי אֲנֹכִי, וְהִנְנִים - הַכֹּל זֶה דְבַר אֶחָד. בַּא רְאֵה, בְּכֹל מְקוֹם אֲנִי נַעֲשֶׂה גּוֹפָ

למנות? אֶלָּא אֵלֹו לֹא הָיָה נֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, לֹא יִכְנַס לְתַבְּנָה וְלֹא יִתְחַבֵּר עִמָּה. בֵּינוֹן שְׁהַשְׁתַּלֵּם בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, אִזְ הִתְחַבֵּר עִמָּה. וְעַל כֵּן, מִיּוֹם שְׁהַשְׁתַּלֵּם הַטָּאָם שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם, חִפָּה לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁהַשְׁתַּלֵּם נֹחַ בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וְנִשְׁלַמָּה דְרַגְתּוֹ כְּרֵאוֹי וְהָיָה צְדִיק שְׁלֵם, וְאִזְ נִכְנַס

וְדָאֵי דְמִקְבֵּלָא מִמֶּה דְלַעֲיָלָא. וּבְגִין כֶּךָ אֶתְרַמִּיז בְּאֵת
 קִיּוּמָא דְכִתִּיב אָנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ. אָנִי דְקִיּוּמָא
 בְּאֶתְגַּלְיָא מְזוּמְנַת לְמַנְדַּע. אָנִי כְרִסְיָא לְמַה דְלַעֲיָלָא.
 אָנִי דְעֵבִידְנָא נִוְקָמִין לְדָרִי דְרִין. וְאָנִי כְּלִיל דְכֵר
 וְנִוְקָבָא כְּחָדָא. לְבַתָּר אֶתְרָשִׁים בְּלַחֲדוּי דְאֶזְדַּמֵּן
 לְמַעַבְד דִּינָא. הִנְנִי. מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיּוֹם.

כִּיּוֹן דְאָמַר מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל לָא יִדְעָנָא דְאִיהוּ
 מִיּוֹם. אֵלָא אֶת הַמַּבּוּל לְאַסְגָּאָה מְלֵאךְ הַמָּוֶת,
 דְאֵפֵּךְ עַל גַּב דְמִיָּא הוּוּ. מְתַבְּלָא (לְחַבְּלָא בְּחוּץ) (ד"א הוּוּ) אֶזְיֵל
 בְּעֵלְמָא לְשִׁיעָאָה בְּאֵנוּן מִיּוֹן. אָנִי יי, הָכִי תַנִּינֵן נְאֻמָּן
 אָנָּא לְשִׁלְמָא אָנֵר טַב לְעַדִּיקָא וְלֹא תִפְרַע מִרְשִׁיעָא.
 וּבְגִין כֶּךָ אֶבְטַח לֹוֹן קָרָא לְעַדִּיקָא בְּאָנִי לְשִׁלְמָא
 אָנֵר טַב דְלַחוּן לְעֵלְמָא דְאֶתִּי. וְאֶנְזִים לְרְשִׁיעָא
 לְאֶתְפְּרַע מְנִיָּהוּ לְעֵלְמָא דְאֶתִּי בְּאָנִי.

לשון הקודש

מְלֵאךְ הַמָּוֶת. שְׂאֵף עַל גַּב שְׁהִיּוּ מִיּוֹם,
 הַמְשֻׁחִית וְלַהֲשֻׁחִית בְּהֵסוּ (וְהִיּוּ) הוּלָךְ בְּעוֹלָם
 לְהַשְׁמִיד בְּאוֹתָם הַמִּיּוֹם. אָנִי ה' – כֶּךָ
 שְׁנִינֵנו, נְאֻמָּן אָנִי לְשִׁלְמָא שְׂכָר טוֹב
 לְעַדִּיקִים וְלַהֲפָרַע מְהַרְשָׁעִים. וְלִכְּוֹן
 הַבְּטִיחַ לְהֵם הַפְּסוּק לְעַדִּיקִים בְּאָנִי,
 לְשִׁלְמָא שְׂכָר טוֹב שְׁלָהֵם לְעוֹלָם הַבָּא.
 וְאִים לְרְשָׁעִים לְהַפְּרַע מֵהֵם לְעוֹלָם הַבָּא
 בְּאָנִי.

לְנִשְׁמָה, וְדָאֵי שְׂמִקְבֵּלָת מִמֶּה שְׁלַמְעֵלָה,
 וְלִכְּוֹן נְרַמֵּז בְּאוֹת הַבְּרִית, שְׂכָתוֹב אָנִי
 הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ. אָנִי שְׁקִימַת בְּגִלּוּי
 מְזוּמְנַת לְדַעַת, אָנִי כְּפֵסָא לְמַה שְׁלַמְעֵלָה,
 אָנִי שְׁעוּשָׁה נְקָמוֹת לְדוּרֵי דוּרוֹת. וְאָנִי –
 כּוֹלֵל זְכָר וְנִקְבָּה כְּאַחַד. אַחַר כֶּךָ נְרַשְׁם
 לְבַדּוּ, שְׁהוּוּדַמֵּן לְעֵשׂוֹת דִּין. הִנְנִי מְבִיא
 אֶת הַמַּבּוּל מִיּוֹם.

כִּיּוֹן שְׂאֵמַר מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל, לָא יִדְעָנוּ
 שְׁהוּוּ מִיּוֹם? אֵלָא אֶת הַמַּבּוּל, לְרַבּוֹת

לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר. כִּמָּה דְאוֹקִימָנָא דְדָא הוּא
 מִתְבַּלָּא דְעֵלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמות יב) וְלֹא
 יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָנֶאֱלָא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגְנֹף. וְדָא הוּא
 לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר מִסְטָרָא דְקִין כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנֵי.
 דְהָא בִּינֵן דְמָטָא זְמָנָא דְאוֹרִיךְ לִזְנוּן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 (ד"א ל"ג וְאוֹרִיךְ לִזְנוּן) עַד דְאֲשָׁלִים נַח לְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כְּדִין
 לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר. אָמַר הָכִי אוֹלִיפְנָא מִשְׁמִיָּה דְרַבִּי
 יִצְחָק (ס"א בְּרַבִּי יוֹסִי מְחוּזָאִי) דְאָמַר לֵן (ג"א הָאִי דְאָמְרֵי לְכוּן).

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה לח) אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה יְהוָה
 בְּאֶרֶץ חַתִּיִּים לֹא אֶבִּיט אָדָם עוֹד עִם
 יוֹשְׁבֵי חָדָל. אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה, כִּמָּה אֲסִימִין
 אֲנֹן בְּנֵי נָשָׂא דְלֹא יִדְעִין וְלֹא מִשְׁגִּיחִין בְּמַלְי
 דְאוֹרִיטָא, אֶלָּא מִסְתַּבְּלֵי בְּמַלּוּי דְעֵלְמָא וְאֶתְנַשִּׁי
 מִנִּיְהוּ רוּחָא דְחֻכְמָתָא.

לשון הקודש

מְחוּזָאִי, שְׂאֵמַר לְנוּ, וס"א זֶה שְׂאֵמַרְתִּי לְכֶסֶם.
 פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה לח) אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה
 יְהוָה יְהוָה בְּאֶרֶץ חַתִּיִּים לֹא אֶבִּיט אָדָם עוֹד
 עִם יוֹשְׁבֵי חָדָל. אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה,
 כִּמָּה אֲסִימִים הֵם בְּנֵי אָדָם שְׂלֵא יוֹדְעִים
 וְלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה, אֶלָּא
 מִסְתַּבְּלִים בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם וְנִשְׁפַּחַת מִדָּם
 רוּחַ חֻכְמָה.

לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר – כִּמוֹ שְׂהַעֲמַדְנוּ, שְׂזַחוּ
 הַמִּשְׁחִית שֶׁל הָעוֹלָם, וְעַל זֶה כְּתוּב (שמות
 יב) וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָנֶאֱלָא אֶל בְּתִיכֶם
 לְנִגְנֹף. וְזֶה הוּא לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר, מִצַּד שֶׁל
 קִין כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנֵי. שְׂהַרִי בִּינֵן שְׂהַגִיעַ
 זְמַן שְׂחַבְּהָ לְהֵם תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְד"א
 וְחַבְּהָ לְהֵם עַד שְׂהַשְׁלִים נַח לְשֵׁשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה, אִזּוֹ לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר. אָמַר, כִּף
 לְמַדְנֵנוּ מִשְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי יִצְחָק וס"א בְּרַבִּי יוֹסִי

דְּכַד בַּר נֶשׁ אֶסְתַּלַּק מֵהָאֵי עֲלָמָא וַיְהִיב הוֹשְׁבְנָא
 לְמֵאֲרִיָּה מְכַל מַה דְּעֵבֵד בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּעוֹד
 דְּאִיְהוּ קָאִים רוּחָא וְגוּפָא כְּחֵדָא וְחָמִי מַה דְּחָמִי, עַד
 דְּאִזִּיל לְהַהוּא עֲלָמָא וּפְנֵעַ לִיָּה לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן יְתִיב
 לְתַרְעָא דְגֵנְתָא דְעַדָן לְמַחְמִי כָּל אֲנֹן דְנִטְרוּ פְקוּדֵי
 דְּמֵאֲרִיָּהוֹן וְחֲדֵי בְּהוּ.

וְכַמָּה צְדִיקָא סְחֲרִינִיה דְּאָדָם. אֲנֹן דְּאֶתְמַנְעוּ
 מֵאַרְחָא דְּגֵיְהֵנָם וְסָטוּ לְגַבֵּי אַרְחָא דְּגֵן עַדָן.
 וְאֵלִין אֶקְרוּן יוֹשְׁבֵי חֲדַל. וְלֹא כְּתִיב יוֹשְׁבֵי חֲלָד.
 בְּגֵן דְּלֹא הָוּוּ כְּמוֹ חוֹלְדָה דְּגֵרְרָא וּמִנְחָא וְלֹא יָדְעָא
 לְמֵאֵן שִׁבְקָא. אֵלָא יוֹשְׁבֵי חֲדַל. כְּמָה דְּאֵת אָמַר,
 (ישעיה ב) חֲדַלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם וְגו' (אֵלָא יוֹשְׁבֵי חֲדַל) דְּאֶתְמַנְעוּ
 לֹון מֵאַרְחָא דְּגֵיְהֵנָם. וְאַתְקִיפוּ בְּהוּ לְאַעְלָא לְהוּ
 בְּגֵנְתָא דְּעַדָן.

לשון הקודש

מִדְרַךְ הַגֵּיְהֵנָם וְסָטוּ לְרַדְךָ גֵן הַעֲדָן, וְאֵלָה
 נִקְרָאִים יוֹשְׁבֵי חֲדַל. וְלֹא כְּתוּב יוֹשְׁבֵי
 חֲלָד, כִּי אֵינָם כְּמוֹ חֲלָדָה שְׁגוּרְרַת
 וּמִנְחָה וְלֹא יוֹדְעַת לְמִי מִנְחָה, אֵלָא
 יוֹשְׁבֵי חֲדַל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם) חֲדַלוּ לָכֶם
 מִן הָאָדָם וְגו', וְאֵלָא יוֹשְׁבֵי חֲדַל שְׁנִמְנְעוּ
 מִדְרַךְ הַגֵּיְהֵנָם, וְהַחֲזִיקוּ בָהֶם לְהַכְנִיסָם
 בְּגֵן עַדָן.

שִׁבְקָא אָדָם מִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם הַזֶּה וְנוֹתֵן
 חֶשְׁבוֹן לְרַבּוֹנוּ מְכַל מַה שֶּׁעָשָׂה בְּעוֹלָם
 הַזֶּה בְּעוֹד שֶׁהוּא קָיָם רוּחַ וְגוּף כְּאַחַד,
 וְרוּאָה מַה שְׂרוּאָה, עַד שֶׁהוֹלֵךְ לְאוֹתוֹ
 עוֹלָם וּפּוֹגֵשׁ בְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר
 גֵן עַדָן לְרֵאוֹת כָּל אוֹתָם שֶׁשָּׁמְרוּ אֶת
 מִצְוֹת רַבּוֹנָם וְשָׁמַח בָּהֶם.
 וְכַמָּה צְדִיקִים סְבִיב אָדָם. אֵלֵינוּ שְׁנִמְנְעוּ

דָּבַר אַחַר יוֹשְׁבֵי חֶדְלָא אֲנֹן מְרִיחוֹן דְּתִשׁוּבָה דְּמִנְעוּ
 גְּרַמְיִיחוּ מֵאֲנֹן חוּבִין דְּתִיבְיָא. וּבְגִין דְּאָדָם
 הָרֵאשׁוֹן תָּב בְּתִיבְתָא קָמִי מְאָרִיָּה. יְתִיב (נ"א ע"ב) עַל
 אֲנֹן דְּאֵתְמִנְעוּ מִחוּבִיחוֹן וְאֲנֹן בְּנֵי חֶדְלָא. כְּמָה דְּאֵת
 אָמַר, (תהלים לט) אֲדַעָה מָה חֶדְלָא אָנִי. וּבְגִין כִּדְ אִיחוּ
 יְתִיב לְתַרְעָא דְּגִנְתָּא דְּעֵדָן וְחָדִי בְּהוּ בְּעַדִּיקָא
 דְּאֵתִין בְּהוּא אֹרְחָא דְּגִנְתָּא דְּעֵדָן.

תָּא חֲזִי, מָה בְּתִיב אָמַרְתִּי לֹא אָרְאָה יָהּ. וְכִי מָאן
 יָכִיל לְמַחְמִי יָהּ. אֲלָא סוּפָא דְּקָרָא אוֹכַח
 דְּכְתִיב יָהּ בְּאֶרֶץ חַחִיִּים. תָּא חֲזִי, כִּד סְלָקִין נִשְׁמַתִּין
 לְאַתְרַ עֲרוּרָא דְּחִיִּי. תַּמָּן מִתְהַנֵּן בְּזִהְרָא
 דְּאֵסְפַקְלָרִיָּא דְּנִהְרָא דְּנִהְרִי (דף טו ע"א) מֵאַתְרַ עֲלָאָה
 דְּכִלְאָ. וְאִילוּ לֹא מִתְלַבְּשָׂא נִשְׁמַתָּא בְּזִהְרָא דְּלְבוּשָׂא
 אֲתֵרָא לֹא תִיכּוּל לְאַתְקַרְבָּא לְמַחְמִי תֵּהוּא נִהְרָא.
 וְרִזָּא דְּמִלָּה כְּמָה דִּיְהִי לְנִשְׁמַתָּא לְבוּשָׂא

לשון הקודש

בַּא רְאָה מָה כְּתוּב, אָמַרְתִּי לֹא אָרְאָה
 יָהּ. וְכִי מִי יָכִיל לְרְאוֹת יָהּ? אֲלָא סוּפָא
 הַכְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׂכַתוּב יָהּ בְּאֶרֶץ חַחִיִּים.
 בַּא רְאָה, כְּשֶׁהַנְּשָׁמוֹת עוֹלוֹת לְמָקוֹם
 עֲרוּרַ חַחִיִּים, שָׁם נִהְנִים בְּזִהְרַ שְׁל
 הָאֵסְפַקְלָרִיָּה שְׂמֵאִירָה מִהַמָּקוֹם הָעֲלִיּוֹן
 שְׁל הַכֵּל. וְאִילוּ לֹא הִתְלַבְּשָׂה הַנְּשָׁמָה
 בְּזִהְרַ שְׁל לְבוּשׁ אַחֵר, לֹא תוּכַל

דָּבַר אַחַר יוֹשְׁבֵי חֶדְלָא - אִילוּ בְּעֵלִי
 תִּשׁוּבָה שְׁמִנְעוּ עֲצָמָם מֵאוֹתָם הַטָּאִי
 הַרְשָׁעִים. וּמִשׁוֹם שְׂאָדָם הָרֵאשׁוֹן שָׁב
 בְּתִשׁוּבָה לְפָנֵי רַבּוֹנוּ, יוֹשֵׁב (ע"ס) עַל
 אוֹתָם שְׁמִנְעוּ מִחַטָּאֵיהֶם וְהֵם בְּנֵי חֶדְלָא,
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים לט) אֲדַעָה מָה חֶדְלָא אָנִי.
 וְלָכֵן הוּא יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר גֵּן הָעֵדֶן וְשָׂמַח
 בְּעַדִּיקִים שְׂפָאִים בְּאוֹתָהּ דְּרַךְ שְׁל גֵּן עֵדֶן